

Elegie de odinioară

Costel Zăgan

Ci unde-s nopțile de altădată
cu iubite răstignite-n puf
cu tristețea Doamne ca o fată
și nu babă plină de năduf

Ce iubite răstignite-n puf
cu picioarele urcate-n lună
rătăcit-a mâna spre apus
chicotind tăcerea o nebună

Cu picioarele urcate-n lună
cu tristețea Doamne ca o fată
ce-mi cânta mereu în strună
ci unde-s nopțile de altădată

Cu iubite răstignite-n puf
să le suflu-n lampă dus

Costel Zăgan, CEZEISME II